

Arrest

nr. 106 838 van 16 juli 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 2 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat V. GUL verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 20 maart 2011 en heeft zich vluchteling verklaard op 23 maart 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 29 april 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 5 oktober 2012.

1.3. Op 27 februari 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 1 maart 2013 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Syrische nationaliteit en bent u op 1 januari 1988 in Aleppo geboren. U bent een soenniet van Arabische origine. U woonde in Hamdaniya (Aleppo). Vanaf 1999 woonde u in Aleppo Jedida. U ging tot het derde middelbaar naar school. Uw vader had een koffiemolenfabriek. U werkte daar sinds 2004. Op 8 januari 2005 hadden twee werknemers van de fabriek ruzie met elkaar. N.(...) sloeg K.(...) en u probeerde tussen beide te komen. K.(...) was bewusteloos gevallen. Toen jullie aankwamen in het ziekenhuis was hij reeds overleden. N.(...) was bevriend met K.(...)'s familie en beschuldigde u van de moord. Er werd een rechtszaak tegen u ingespannen. Tijdens de rechtszitting probeerden familieleden van K.(...) u aan te vallen, maar u werd door de politie tegen hen beschermd. U werd veroordeeld tot opsluiting, eerst in de centrale gevangenis van Aleppo. Later werd u overgebracht naar een soort reclasseringscentrum voor minderjarigen. De rechter oordeelde dat uw leven veiliger zou zijn als u werd opgesloten. Hij had door dat K.(...)'s familie uit was op geld van uw familie. Op 15 januari 2006 werd u vrijgelaten. U bent nadien direct vertrokken naar Turkije. U verbleef daar gedurende zes à zeven maanden. Op verzoek van uw vader keerde u nadien terug naar Aleppo. U ging terug in de fabriek van uw vader werken. Na twee à drie maanden kwamen familieleden van K.(...) u daar opzoeken. Ze waren met drie en schoten in de lucht. U kon langs de achterkant van de fabriek ontsnappen. Hierna ging u in Damascus wonen gedurende zes à zeven maanden. Hierna keerde u op vraag van uw vader terug naar Aleppo. Begin 2010 kwamen enkele familieleden van K.(...) op u afgerend toen u aan het parkeren was. Toen u dit zag, stapte u snel terug in uw auto en vluchtte u weg. Nadien verbleef u voor een periode van twee à drie maanden in Lattakia, waarna u weer naar Aleppo terugkeerde. Begin 2011 werd u door familieleden van K.(...) met een pistool bedreigd toen u aan het rijden was. Ze riepen dat u moest stoppen en botsten in de achterkant van uw auto, maar u gaf gas. Uw vader werd afgeperst door de familieleden van K.(...). In totaal betaalde hij hen 4,5 miljoen Syrische lira. Op 13 maart 2011 bent u vertrokken uit Aleppo Jedida. Op 20 maart 2011 kwam u in België aan en op 23 maart 2011 vroeg u hier asiel aan.

Ter staving van uw asielaanspraak legt u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart (dd. 4/4/04), uw badge van de kamer van koophandel, het juridisch dossier in verband met uw rechtszaak en de Engelse vertaling ervan. Tevens legt u een kopie voor van uw rijbewijs.

B. Motivering

Rekening houdend met de door u ingeroepen vluchtmotieven en de actuele situatie in Syrië kan redelijkerwijs **niet** geconcludeerd worden dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie loopt.

Bij het grondig onderzoek van uw vluchtmotieven werd niet alleen rekening gehouden met de verklaringen die u doorheen uw asielprocedure heeft afgelegd, maar werden ook de gegevens uit het administratieve dossier, de algemeen bekende gegevens over uw land van herkomst en alle dienstige stukken in overweging genomen.

U haalt twee asielmotieven aan. In eerste instantie verwijst u naar uw vrees ten opzichte van K.(...)'s familie, daarnaast verwijst u naar de algemene situatie in Syrië.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen met betrekking tot K.(...)'s familie geen verband houden met een van de **criteria** zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die meer bepaald voorziet in internationale bescherming voor personen die hun land van herkomst zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging omwille van etniciteit, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw problemen zich afspelen in de gemeenrechtelijke sfeer. U verklaart te worden bedreigd en afgeperst door de familie van K.(...). K.(...)'s familieleden zouden uw betrokkenheid bij de moord hebben aangegrepen om geld (CGVS p.8, 11).

Wat uw vrees ten opzichte van Syrië betreft haalt u ook de **huidige algemene situatie** aan. Uw familieleden zouden omwille van die reden recentelijk naar Turkije zijn gevlucht (CGVS p.4). U hebt niet aangetoond dat uw situatie verschillend is van de andere Syriërs die eveneens te lijden hebben onder de huidige situatie in Syrië. U geeft geen enkele aanwijzing aan dat u in Syrië persoonlijk geïsoleerd zou worden zoals bedoeld in de Conventie van Genève.

Bijgevolg kan de status van vluchteling u niet worden toegekend.

Wat betreft uw aanvraag tot het verkrijgen van de status van subsidiaire bescherming, dient gewezen te worden op artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel stipuleert dat een vreemdeling die zich schuldig maakt aan een **ernstig misdrijf, uitgesloten** wordt van de subsidiaire beschermingsstatus. U blijkt tot een gevangenisstraf van een jaar te zijn veroordeeld wegens moord (zie vonnis rechtbank). Het misdrijf dat u begaan hebt en waarvoor u veroordeeld bent kan dan ook niet anders dan als een ernstig misdrijf worden gekwalificeerd.

Betreffende dit misdrijf kan nog worden opgemerkt dat u zelf beweerde dat u ten onrechte bent veroordeeld (CGVS p.7). Uw uitleg hieromtrent kan echter niet overtuigen. De rechter zou dit hebben gedaan om u te beschermen tegen eventuele wraakacties van de familie van het slachtoffer (CGVS p.11). Hierbij kan worden opgemerkt dat het hier slechts om een blote bewering gaat die u op

geen enkele wijze kan staven. Bovendien is zulke handelwijze weinig geloofwaardig in de Syrische context. Het Syrische rechtssysteem is gebaseerd op het Franse rechtstelsel. De Syrische rechtbanken werkten, als het geen politiek getinte dossiers of dossiers met betrekking tot de binnenlandse veiligheid betrof, volgens regels van de procesgang zoals wettelijk bepaald (zie informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd). U werd veroordeeld door een jeugdrechtbank. Uit het vonnis blijkt dat er verschillende getuigen werden gehoord en dat u zelf ook had bekend K.(...) te hebben neergestoken. Bovendien blijkt uit het vonnis een ernstige overweging van de omstandigheden van het gevecht, waarbij de mogelijkheid van wettige zelfverdediging werd onderzocht. Dat een rechter een dergelijk vonnis zou fabriceren om iemands leven te beschermen is weinig geloofwaardig, temeer daar die rechter daarmee op papier stelt dat de persoon in kwestie effectief schuldig is aan moord. Daarmee biedt een rechter immers weinig bescherming, integendeel door hem niet alleen een schriftelijke bevestiging van schuld mee te geven, maar hem vervolgens ook al na een jaar vrij te laten, geeft men de familie van het slachtoffer wordt niets verholpen aan de afpersing maar riskeert men alleen maar de zaken te laten escaleren tot de uitvoering van bloedwraak, temeer daar de familie van K.(...) u reeds fysiek had aangevallen in de rechtbank. Dergelijke weinig geloofwaardige verklaringen zijn dan ook niet van die aard dat ze de beoordeling dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u werkelijk dit ernstig misdrijf heeft gepleegd, te wijzigen.

Wat de door u neergelegde **stukken** betreft, dient te worden opgemerkt dat deze bovenstaande appreciatie niet kunnen wijzigen. Het betreft hier immers slechts uw originele identiteitskaart (dd. 4/4/04), uw badge van de kamer van koophandel en een kopie van uw rijbewijs. Deze documenten zeggen enkel iets over uw identiteit en herkomst, dewelke hier sowieso niet ter discussie staan. Het juridisch dossier in verband met uw rechtszaak en de Engelse vertaling ervan bevestigt enkel dat u een moord zou hebben gepleegd, maar zegt zoals reeds werd aangehaald niets over de gebeurtenissen die nadien zouden hebben plaatsgevonden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder meen ik dat u op basis van artikel 57/6, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet uitgesloten dient te worden van de status van subsidiaire bescherming.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), voert verzoeker aan dat “het arrest de bewijslevering van het risico op een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM, zoals opgeworpen door verzoeker, niet conform de vaste rechtspraak van het EHRM toepaste; Terwijl, de bewijslevering aangaande het risico op een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM niet conform de rechtspraak van het EHRM worden beoordeeld; Dat de Raad immers vereist dat verzoeker in concreto aantoonde dat hij een behandeling riskeert in de zin van artikel 3 EVRM; (...) Overwegende dat de Raad in het arrest niet heeft vastgesteld dat verzoeker niet tot een kwetsbare groep behoorde en dat die kwetsbare groep op systematische wijze onderworpen wordt aan onterende behandelingen, hoewel verzoeker dit had opgeworpen; Dat ze aldus niet op wettige wijze heeft kunnen oordelen dat verzoeker het begin van bewijs van het risico in de zin van artikel 3 EVRM niet heeft bijgebracht, aangezien ze de bewijslast verkeerd heeft toegepast; Dat hoewel verzoeker aanvoerde tot een kwetsbare groep te behoren die op systematische wijze het voorwerp uitmaakt van artikel 3 EVRM, de Raad op basis van de overweging ‘verzoeker brengt in het middel geen concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aan, (...)’ een zwaardere bewijslast oplegt aan verzoeker dan wat vereist wordt door het EHRM; Dat de Raad immers geen onderscheid maakt tussen de bewijsstandaard voor personen die op generlei wijze behoren tot een kwetsbare groep die op systematische wijze het voorwerp uitmaken van een systematische praktijk van onterende behandelingen en personen die wel behoren tot een kwetsbare groep die op systematische wijze onderworpen worden aan onterende behandelingen; Zodat het bestreden arrest artikel 3 EVRM schendt”.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 10 van het EG-Verdrag, voert verzoeker aan de lidstaten overeenkomstig genoemd artikel alle algemene of bijzondere maatregelen treffen welke geschikt zijn om de nakoming van de uit dit verdrag of uit handelingen van de instellingen der Gemeenschap voortvloeiende verplichtingen te verzekeren, dat zij de vervulling van haar taak vergemakkelijken en dat zij zich onthouden van alle maatregelen welke de verwezenlijking van de doelstellingen van dit Verdrag in gevaar kunnen brengen.

2.3. In een derde middel, afgeleid uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, benadrukt verzoeker dat hij geenszins kan terugkeren naar zijn land van herkomst. Hij blijft bij zijn verklaringen en verklaart uitdrukkelijk dat zijn leven manifest in gevaar is in Syrië. Hij wijst erop dat het daarnaast algemeen geweten is dat de veiligheidssituatie in Syrië verre van rooskleurig is. Verzoeker meent dan ook dat zijn leven in ernstige mate zal bedreigd worden wanneer hij terug zou keren naar zijn land van herkomst.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.4. De Raad benadrukt vooreerst dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). De Raad stelt vast dat verzoeker de schending van artikel 10 van het EG-Verdrag aanvoert, doch niet de minste toelichting geeft op welke wijze hij deze bepaling geschonden acht zodat het tweede middel niet ontvankelijk is.

Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker in de ontwikkeling van het eerste middel zijn argumentatie niet richt tegen de motieven van de bestreden beslissing maar tegen een niet nader bepaald arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waarmee hij uiteraard niet vermag de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

2.5. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) zijn problemen met betrekking tot K.'s familie zich afspelen in de gemeenrechtelijke sfeer en geen verband houden met een van de criteria zoals bepaald in de vluchtelingenconventie, (ii) hij niet heeft aangetoond dat zijn situatie verschillend is van de andere Syriërs die eveneens te lijden hebben onder de huidige situatie in Syrië en hij geen enkele aanwijzing geeft dat hij in Syrië persoonlijk gevisieerd zou worden zoals bedoeld in de Conventie van Genève, (iii) hij veroordeeld blijkt te zijn tot een gevangenisstraf van een jaar wegens moord, wat niet anders dan als een ernstig misdrijf kan worden gekwalificeerd zoals bepaald in artikel 55/4 van de vreemdelingenwet zodat hij uitgesloten dient te worden van de subsidiaire beschermingsstatus en (iv) de door hem neergelegde stukken bovenstaande appreciatie niet kunnen wijzigen.

2.6. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat de hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.7. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De Raad stelt vast dat, zo de door verzoeker aangehaalde feiten al op enige waarheid zouden berusten, de oorzaak van zijn beweerdde problemen ligt in een vechtpartij waarbij hij betrokken was en waarbij K. om het leven is gekomen, waarna de familie van K. verzoeker herhaaldelijk bedreigde en zijn vader door hen werd afgeperst. Deze feiten zijn gemeenrechtelijk van aard en vallen buiten het toepassingsgebied van voornoemd Verdrag. Deze overwegingen worden niet in het minst ontkracht door de stelling in het verzoekschrift dat verzoeker bij zijn verklaringen blijft, dat zijn leven in gevaar is in Syrië en dat hij geenszins kan terugkeren naar zijn land van herkomst. Uit de lezing van het gehoorverslag blijkt overigens dat verzoeker geen problemen vermeldde met zijn belagers tijdens de periodes dat hij in Damascus en in Lattakia verbleef (administratief dossier, stuk 3, p. 3-4).

Ook verzoekers verwijzing naar de actuele situatie in Syrië is onvoldoende om in zijn hoofde te besluiten tot het bestaan van een gepronounced vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.8. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen verweer voert tegen de motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure voorgelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de voorgehouden vrees voor vervolging.

2.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.10. Artikel 57/6, eerste lid, 5° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd:

(...)

6° om de vreemdeling bedoeld in artikel 53 van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus uit te sluiten op basis van de artikelen 55/2 en artikel 55/4;

(...)”.

Artikel 55/4 van de vreemdelingenwet stipuleert dat *“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:*

- a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven;*
- b) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties;*
- c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd;*

Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden.”

Uit het door verzoeker bijgebrachte juridisch dossier blijkt dat hij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van een jaar wegens moord. De Raad wijst erop dat de uitsluiting van internationale bescherming bijzonder zware gevolgen heeft en dan ook, inzonderheid wat de vaststelling en de kwalificatie van de feiten betreft, met de grootste omzichtigheid moet worden toegepast. Gelet op de omstandigheden van het incident waarbij verzoeker betrokken was, zoals deze blijken uit het door hem voorgelegde vonnis van de jeugdrechtbank, verzoekers minderjarigheid ten tijde van de feiten en de lage strafmaat, is de Raad in tegenstelling tot de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel dat het door verzoeker gepleegde misdrijf niet als een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4 van de vreemdelingenwet kan worden gekwalificeerd en verzoeker derhalve niet dient te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Voorts stelt de Raad vast dat in het administratief dossier geen landeninformatie voorhanden is betreffende de actuele veiligheidssituatie in Syrië en het reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet in geval van terugkeer. De Raad leest echter in het gehoorverslag dat de dossierbehandelaar bij aanvang van het gehoor aan verzoeker het volgende meedeelde: *“Voor we aan de rest van het gehoor beginnen zou ik er u nog op willen wijzen dat we op de hoogte zijn van de situatie in Syrië. Daarom krijgen Syriërs in principe sowieso een beschermingsstatuut.”* (administratief dossier, stuk 3, p. 3). Gelet op het feit dat niet wordt betwist dat verzoeker over de Syrische nationaliteit beschikt en mede in acht genomen het beleid van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen inzake de asielaanvragen door Syrische staatsburgers zoals dit blijkt uit het voorgaande, dient verzoeker de subsidiaire bescherming te worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS